

El PI olora la seva oportunitat

Les contínues bregues entre Podem i el Govern format per PSOE i Més alimenten la posició estratègica de PI com a força central de la política balear.

Reportatge de Miquel Payeras

Les eleccions autonòmiques celebrades el mes de maig de 2015 donaren una distribució del Parlament balear a la qual l'esquerra –PSOE, Podem i Més– compta amb trenta-quatre escons i la dreta –PP, PI i Ciutadans– amb vint-i-cinc. Dos blocs perfectament contrastats. Però el PI (Proposta per les Illes) deixà ben clar de bon començament, amb la seva abstenció a la investidura de Francina Armengol, que volia desmarcar-se'n i no formar part de cap dels dos bàndols ideològics. Una estratègia que ara, gràcies a les contínues disputes entre Podem i els seus socis del Govern format per PSOE i Més, pot desenvolupar més intensament.

L'ecotaxa i el PI

Els tres escons del PI recentment foren essencials perquè el Govern format per PSIB-PSOE i Més no perdés una important votació en el Parlament de les Illes. La de la retirada del projecte de llei d'impost turístic o ecotaxa, presentada pel PP. En cas que l'executiu l'hagués perduda no hauria suposat la fi definitiva de la iniciativa, perquè la Conselleria de Turisme podria haver-la imposada d'una altra manera, però hauria endarrerit força els terminis i, sobretot, la

derrota hauria erosionat greument la imatge governamental.

La història es remunta al passat mes de gener. El vice-president i conseller de Turisme, Biel Barceló, presentà el projecte de llei de l'impost per al turisme sostenible –aquest és el nom oficial del que tothom coneix com l'ecotaxa– comptant amb el suport dels seus socis de pacte, PSIB i Podem. Tanmateix, ben aviat Podem demanà als seus socis la territorialització per illes de les inversions futures que es fessin amb els diners recaptats per l'impost. I això, PSOE i Més ho rebutjaren. La diferència, que en principi semblava minsa, continuà creixent i creixent fins que a principis de febrer la direcció morada anuncià que, si el Govern no li feia cas, s'abstindria en la votació de la petició del PP de retirada del projecte de llei de l'ecotaxa. El problema per a PSOE i Més es convertí de sobte en enorme. Perquè els seus vint-i-quatre diputats –quinze i nou, respectivament– no bastaven, si Podem s'abstenia i tota l'oposició hi votava en contra, tal com havia anunciat. Els vint-i-dos escons del PP, els dos de Ciutadans i els tres del PI sumaven vint-i-set. Derrota segura de l'executiu.

En el si del partit regionalista liderat per Jaume Font aleshores prengué cos

PARLAMENT BALEAR

la idea de no forçar el fracàs del Govern. És a dir: abstenir-se i doncs permetre que PSOE i Més poguessin seguir amb la tramitació del projecte de llei. Així ho va fer, en el moment de la votació el PI optà per l'abstenció, amb la qual cosa el resultat quedava: vint-i-quatre vots en contra de la petició de retirada, vint-i-quatre a favor i tretze diputats que s'abstingueren. O sigui, resultava desestimada la iniciativa del PP. Socialistes i econacionalistes respiraven tranquils. Superaven una batalla política que, cas d'haver-la perduda, el cost en imatge hauria estat molt alt. Els regionalistes els havien fet un regal preciós. Per què?

L'estratègia del PI

No era la primera vegada que el PI optava per una abstenció favorable al Govern. Ja ho havia fet tant a la inves-

tidura com en ocasió d'un parell de votacions parlamentàries menors. Des del moment que s'inicià la legislatura, el passat mes de setembre, els regionalistes liderats per Font i Josep Melià –president i vice-president del partit, respectivament– han tingut molta cura a no deixar-se confondre amb l'oposició dretana de PP i Ciutadans, contrària a tot el que fa el pacte d'esquerres.

L'estratègia regionalista ha consistit a buscar l'esclatxa que li permeti la posició equidistant entre el bloc de la dreta citat i el de l'esquerra format per PSOE, Podem i Més. L'ecotaxa ha estat la gran oportunitat per posar en màxim valor aquesta aposta. "Nosaltres, en realitat, el que hem fet és el que sempre hem dit que calia fer amb l'ecotaxa, no posar pals a les rodes del Govern però al mateix temps ser fermes davant les

mancances que té el projecte" de llei, explicava Font a aquest setmanari, al Parlament. "Hem dit sempre el mateix, tant als socialistes i Més com als hotelers, que cal negociar i cercar un equilibri", per tant l'abstenció el que fa, al seu parer, és permetre continuar negociant entre les parts durant tot el temps de tramitació parlamentària del projecte de llei, la qual cosa hauria estat molt més difícil en cas que el Govern hagués perdut la votació. D'aquí que el PI volgués facilitar la feina de l'executiu i per això es va abstenir. Hi hagué negociació entre els dos partits governamentals i els regionalistes? Les dues parts ho neguen, en públic, però com a mínim està clar que tant els socialistes com els econacionalistes agraeixen als de Font la seva postura i, sobretot, han entès el missatge: en cas que les divergències

Les divergències entre Podem i el Govern format per PSIB-PSOE i Més permeten que el PI, liderat per Jaume Font, vagi convertint-se en la força central.

amb Podem vagin a més, aleshores els tres diputats regionalistes podrien esdevenir fonamentals per aguantar el PSOE i Més a l'Executiu.

Malgrat que en públic ni Font ni cap altre dirigent del partit autòcton no accepten que vulguin ser la crossa del Govern, la realitat és que confien que les divergències entre Podem, per una banda, i PSOE-Més, per l'altra, vagin augmentant d'intensitat i els permetin fer-se valer en aquest sentit. A principis de legislatura Melià confià a aquest setmanari que creia que les topades entre les dues bandes serien inexorables, "sobretot després de les eleccions generals". Una anàlisi que ha resultat del tot encertada. Perquè, en efecte, d'ençà del 20 de desembre totes les setmanes s'ha produït algun enfrontament entre els morats i l'executiu. En aquests moments les divergències per l'ecotaxa ja s'han ampliat amb d'altres com les reticències de Podem respecte a la instauració dels estudis de medicina que vol implantar el Govern a la Universitat de les illes Balears.

Davant d'aquest estat de coses, el PI s'ofereix cada vegada més clarament com la crossa alternativa per als dos socis governamentals. Basten els seus tres diputats per aguantar l'Executiu? El PSOE té quinze escons, Més nou i els regionalistes tres. En total, vint-i-set. Està clar que si Podem, amb quinze vots, s'alia amb PP, vint-i-dos, i Ciutadans, dos més, el Govern no podria aguantar, cauria. Però els estratègics regionalistes confien que, d'una banda, augmenti la tensió però, de l'altra, els morats no s'atreveixin a tant com consolidar una majoria de bloqueig permanent amb la dreta. Si en efecte no ho fessin, amb els vint-i-set escons el Govern podria anar tirant.

D'aquesta manera el PI assoliria el que tant desitja. Fer valer la seva posició central per lluir la capacitat de donar estabilitat. Allò que les urnes no li atorgaren i que les begues contínues entre Podem i PSOE-Més podrien donar-li ara. •